

ÎNCHEIERE

31 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Ala Cobăneanu
Galina Stratulat
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând cererea de revizuire depusă de către Ecaterina Pojoga,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Anatol Roșcovan împotriva Ecaterinei Pojoga (Roșcovan) cu privire la partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie a soților,

împotriva hotărârii din 23 iunie 2003 a Plenului Curții Supreme de Justiție, prin care a fost clasată procedura judecării recursului în anulare declarat de către Procurorul General și împotriva deciziei din 23 aprilie 2003 a Curții Supreme de Justiție, prin care a fost respins recursul în anulare declarat de către Procurorul General,

constată:

În luna februarie 1996 Anatol Roșcovan a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ecaterinei Pojoga (Roșcovan) cu privire la partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie a soților.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, din anul 1985 până la adresarea în judecată cu prezenta cerere a fost în relații de căsătorie cu pârâta și au agonisit avere comună și, anume, automobilul de model xxxx, un sintezator muzical, casa de locuit cu 3 etaje, situată pe xxxx, mobilă și covoare.

A solicitat să-i fie repartizat sintezatorul muzical și ½ din casa de locuit, iar restul să rămână pârâtei.

Prin hotărârea din 13 noiembrie 1997 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, a fost respinsă acțiunea depusă de către Anatol Roșcovan. Această hotărâre a fost menținută prin decizia din 08 aprilie 1998 a Tribunalului Chișinău.

Prin decizia din 06 august 1998 a Curții de Apel a RM, a fost admis recursul declarat de către Anatol Roșcovan, a fost casată decizia din 08 aprilie 1998 a Tribunalului Chișinău și a fost remisă cauza la o nouă examinare.

Prin decizia din 24 martie 1999 a Tribunalului Chișinău, a fost respins apelul declarat de către Anatol Roșcovan și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Prin decizia din 18 mai 1999 a Curții de Apel a RM, a fost respins recursul declarat de către Anatol Roșcovan și a fost menținută decizia din 24 martie 1999 a Tribunalului Chișinău.

La 13 aprilie 2002 prim-adjunctul Procurorului General a declarat recurs în anulare.

Prin decizia din 14 iunie 2000 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul prim-adjunctului Procurorului General, au fost casate deciziile instanței de apel și a instanței de recurs și hotărârea primei instanțe, cu remiterea cauzei spre rejudecare în Judecătoria Centru, mun. Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin hotărârea din 30 iulie 2002 a Judecătoria Centru, mun. Chișinău, a fost respinsă acțiunea depusă de către Anatol Roșcovan ca neîntemeiată.

Prin decizia din 13 noiembrie 2002 a Tribunalului Chișinău, a fost respins apelul declarat de către Anatol Roșcovan și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Prin decizia din 23 ianuarie 2003 a Curții de Apel a RM, a fost admis recursul declarat de către Anatol Roșcovan, au fost casate decizia 13 noiembrie 2002 a Tribunalului Chișinău și hotărârea din 30 iulie 2002 a Judecătoria Centru, municipiul Chișinău și a fost emisă o nouă hotărâre, prin care a fost admisă parțial acțiunea depusă de către Anatol Roșcovan. A fost partajat imobilul din xxxx, atribuind în natură lui Anatol Roșcovan din imobil și, anume, de la etajul I, încăperile de locuit nr. 4, cu suprafața totală de 1,7 m. p., la prețul de 1477 de lei, nr. 5 cu suprafața de 3,8 m. p., la prețul de 480 de lei, nr. 6 cu suprafața de 11 m. p., la prețul de 1389 de lei, nr. 7 cu suprafața de 5,9 m. p., la prețul de 745 de lei și nr. 9 cu suprafața de 1,0 m. p., la prețul de 126 de lei, anexa lit. a 5 la prețul de 416 lei, o parte din încăperea nr. 1 „a” cu suprafața de 12,5 m. p., la prețul de 1578 de lei, iar de la etajul II, încăperile nr. 6 cu suprafața de 25,2 m. p., la prețul de 3182 de lei și nr. 7 cu suprafața de 19,8 m. p., la prețul de 2500 de lei, veranda lit. a 4 la prețul de 332 de lei, din mansardă încăperea nr. 3 cu suprafața de 55,2 m. p., la prețul de 4141 de lei, ce constituie 1/3 parte din casa de locuit la prețul de 16336 de lei. A fost obligat Anatol Roșcovan să stabilească îngrădire spre încăperea nr. 1, etajul II, să instaleze trecere din încăperea nr. 3 în încăperea nr. 1 și între încăperea nr. 1 și acoperiș. A fost obligat Anatol Roșcovan să organizeze instalarea scării pentru ieșirea la etajul II și terasă și instalarea ușii pentru intrare spre această scară, de asemenea, trecerea din încăperea nr. 6 și din terasă încăperea nr. 3 sau să instaleze ieșire din încăperea nr. 3 spre acoperiș.

A fost atribuit în natură Ecaterinei Pojoga (Roșcovan) din imobil: de la etajul I – încăperile nr. 2 cu suprafața de 17,1 m. p., la prețul de 2159 de lei, nr. 3 cu suprafața de 21,8 m. p., la prețul de 2753 de lei și nr. 8 cu suprafața de 23,4 m. p., la prețul de 2955 de lei, o parte din încăperea nr. 1 cu suprafața de 19,4 m. p., la prețul de 2450 de lei, anexa lit. „a” la prețul de 3094 de lei, de la etajul II încăperile nr. 1 cu suprafața de 19,4 m. p., la prețul de 2450 de lei, nr. 2 cu suprafața de 18,3 m. p., la prețul de 2311 lei, nr. 3 cu suprafața de 24,5 m. p., la prețul de 3094 de lei, nr. 8 cu suprafața de 8,7 m. p., la prețul de 1099 de lei, nr. 4 cu suprafața de 11,8 m. p., la prețul de 1490 de lei și nr. 5 cu suprafața de 3,1 m. p., la prețul de 391 de lei, anexa lit. a „2” la prețul de 1386 de lei, lit. a „3” la prețul de 481 de lei, din mansardă încăperile nr. 1 cu suprafața de 13,2 m. p., la prețul de 990 de lei și nr. 2 cu suprafața de 55,1 m. p., la prețul de 4133 de lei, terasa lit. a „6” la prețul de 134 de lei, beciul nr. 1 la prețul de 2809 lei, ce constituie 2/3 părți din casa de locuit la prețul de 32623 de lei.

Porțile nr. 1 la prețul de 994 de lei, nr. 2 la prețul de 328 de lei și nr. 3 la prețul de 932 de lei, iar în total costul lor fiind de 2254 de lei, au fost lăsate în folosință comună.

Au fost încasate de la Ecaterina Pojoga (Roșcovan) în beneficiul lui Anatol Roșcovan cheltuielile de judecată în sumă de 5000 de lei.

În rest acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia din 23 aprilie 2003 a Curții Supreme de Justiție, a fost respins recursul în anulare declarat de către Procurorul General.

Prin hotărârea din 23 iunie 2003 a Plenului Curții Supreme de Justiție, a fost clasată procedura judecării recursului în anulare declarat de către Procurorul General.

La 11 februarie 2020 Ecaterina Pojoga a depus cerere de revizuire împotriva hotărârii din 23 iunie 2003 a Plenului Curții Supreme de Justiție și deciziei din 23 aprilie 2003 a Curții Supreme de Justiție, solicitând admiterea acesteia, casarea actelor judecătorești enunțate și dispunerea reexaminării cauzei în ordine de recurs.

În motivarea cererii de revizuire a indicat drept temeiuri al declarării revizurii art. 449 lit. b) și c) CPC.

A menționat că, la examinarea cauzei, instanțele judecătorești greșit au recunoscut construcția nefinisată în calitate de locuință, deoarece imobilul neînregistrat la organul cadastral teritorial de jure nu există și nu putea fi supus partajării.

A susținut că, după decesul lui Anatol Roșcovan, minorii Ștefan Roșcovan și Iuliana Roșcovan, la 07 octombrie 2009, au devenit proprietari ai 1/3 parte din bunul imobil din xxxx, iar ulterior, aceștia au fost recunoscuți în calitate de moștenitori testamentari și prin încheierea din 27 aprilie 2010 a Curții de Apel Chișinău au substituit creditorul urmăritor indicat în titlul executoriu din 23 ianuarie 2003.

A afirmat că, la 23 decembrie 2002, conform contractului de vânzare-cumpărare nr. 1231, a înstrăinat lui Anatol Ciobanu terenul pentru construcție locativă și materialele de construcție din xxxx, la 17 martie 2003 Anatol Ciobanu, conform contractului de vânzare-cumpărare nr. 998, le-a înstrăinat Parascoviei Enițcaia, iar la 03 iulie 2003 Parascovia Enițcaia, conform contractului de vânzare-cumpărare, le-a înstrăinat lui Valentin Chirinciuc.

A relevat că, ulterior, Anatol Roșcovan a solicitat declararea nulității contractelor de vânzare-cumpărare, iar prin hotărârea din 31 martie 2006 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, a fost respinsă acțiunea depusă de către acesta ca fiind neîntemeiată.

A notat că, Anatol Roșcovan a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, iar prin încheierea din 23 noiembrie 2006 a Curții de Apel Chișinău, a fost restituit apelul declarat de către Anatol Roșcovan, deoarece nu a achitat în termen taxa de stat.

A invocat că, la 04 decembrie 2006 Anatol Roșcovan a declarat iarăși apel împotriva hotărârii primei instanțe, iar prin decizia din 08 mai 2007 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de către acesta, a fost casată hotărârea primei instanțe și a fost pronunțată o nouă hotărâre, prin care a fost admisă acțiunea depusă de către Anatol Roșcovan.

A declarat că, prin decizia din 30 ianuarie 2008 a Curții Supreme de Justiție, a fost respins recursul declarat de către ea și a fost menținută decizia instanței de apel.

A remarcat că, urmare a pronunțării deciziei instanței de recurs enunțate, s-a adresat cu o plângere la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în care a invocat încălcarea de către statul Republica Moldova a art. 6 §1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale și a art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție în rezultatul admiterii unui apel tardiv de către Curtea de Apel Chișinău.

A menționat că, prin hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 19 mai 2020 a fost constatată încălcarea art. 6 §1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale și a art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție.

A susținut că, la 19 iunie 2020 Ecaterina Pojoga, reprezentată de către avocatul Ion Arhiliuc și Valentin Chirinciuc, actualul proprietar al bunului imobil, au depus cereri de revizuire împotriva deciziei din 30 ianuarie 2008 a Curții Supreme de Justiție, iar prin încheierea din 28 octombrie 2020 a Curții Supreme de Justiție, au fost admise cererile de revizuire, a fost casată decizia instanței de recurs și a fost reținută cauza pentru examinarea recursului declarat de către Valentin Chirinciuc și Ecaterina Pojoga împotriva deciziei din 08 mai 2007 a Curții de Apel Chișinău.

A afirmat că, prin decizia din 18 decembrie 2020 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de către Valentin Chirinciuc și Ecaterina Pojoga, a fost casată decizia instanței de apel și a fost pronunțată o decizie sub formă de încheiere, prin care a fost restituit apelul declarat de către Anatol Roșcovan împotriva hotărârii din 31 martie 2006 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, ca fiind depus în afara termenului legal.

A notat că, recunoașterea valabilității contractelor de vânzare-cumpărare reprezintă o circumstanță ulterioară, stabilită prin hotărâre judecătorească definitivă, necunoscută de către părți la etapa examinării acțiunii cu privire la partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie a soților.

A declarat că, Valentin Chirinciuc a fost recunoscut ca cumpărător de bună-credință al terenului pentru construcție locativă și a materialelor de construcție din xxxx.

A invocat că, prin menținerea hotărârii din 23 iunie 2003 a Plenului Curții Supreme de Justiție, a deciziei din 23 aprilie 2003 a Curții Supreme de Justiție și a deciziei din 23 ianuarie 2003 a Curții de Apel a RM în continuare este afectat dreptul de proprietate al lui Valentin Chirinciuc asupra terenului pentru construcție locativă și materialelor de construcție din xxxx.

În conformitate cu art. 452 alin. (1¹) CPC, dacă examinarea cererii de revizuire este de competența Curții Supreme de Justiție sau a instanței de apel, ședințele se desfășoară fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră cererea de revizuire neîntemeiată și care urmează a fi respinsă ca fiind inadmisibilă din următoarele motive.

În conformitate cu art. 453 alin. (1) lit. a) Codul de procedură civilă, după ce examinează cererea de revizuire, instanța emite încheierea de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. 451 alin. (1) CPC, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art. 447, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art. 449 și anexându-se probele ce le confirmă.

Din dispozițiile legale sus-arătate urmează că, revizuirea este o cale de atac de retractare și nu de reformare, prin intermediul căreia se poate obține anularea unei hotărâri judecătorești irevocabile și reînnoirea judecării în cazurile expres determinate de lege, iar retractarea neîntemeiată a hotărârii contestate poate duce la încălcarea principiului stabilității raporturilor juridice, care înseamnă că soluția definitivă a oricărui litigiu nu trebuie rediscutată fără motive legale. De aceea, legea admite revizuirea numai în cazuri strict determinate.

Astfel, în conformitate cu art. 449 lit. b) CPC, revizuirea se declară în cazul în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că, circumstanțele invocate de către revizuentă nu pot servi drept temei pentru admiterea cererii de revizuire, deoarece acestea nu se încadrează în temeiul prevăzut de art. 449 lit. b) CPC.

Or, în sensul art. 449 lit. b) CPC este de înțeles că, circumstanțele sau faptele prezentate ca temei de revizuire să fi existat obiectiv pînă la pronunțarea hotărârii, iar revizuentul să probeze că nu a știut anterior pronunțării hotărârii a cărei revizuire se cere despre aceste circumstanțe sau fapte și a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii, precum și circumstanțele sau faptele prezentate ca temei de revizuire să influențeze esențial soluția dată inițial de instanță, în sensul că nu orice circumstanțe sau fapte pot servi temei de revizuire, ci doar atunci când sunt determinante pentru judecarea justă a cauzei.

În conformitate cu art. 449 lit. c) CPC, revizuirea se declară în cazul în care instanța a emis o hotărâre cu privire la drepturile persoanelor care nu au fost implicate în proces.

Din sensul art. 449 lit. c) CPC rezultă că, instanța de judecată urmează să constate dacă persoana care nu a fost implicată în proces este subiect al raportului material litigios și dacă, prin hotărârea supusă revizuirii, persoanei neimplicate în proces i-au fost încălcate aceste drepturi, urmând a fi prezentate probe pertinente și concludente în acest sens.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că, deși revizuenta a invocat ca temei de revizuire prevederile art. 449 lit. c) CPC, motivele aduse în susținerea cererii de revizuire nu se încadrează în prevederile normei enunțate.

Or, la caz, se constată că, Valentin Chirinciuc nu este subiect ai raportului material litigios și prin urmare, se consideră că, prin decizia a cărei revizuire se solicită nu au fost lezate careva drepturi ale acestuia.

Totodată, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că, admiterea cererii de revizuire, în asemenea

împrejurări, ar contravine și principiului securității raporturilor juridice, care presupune respectul față de principiul lucrului judecat și ar constitui o violare a art.6 §1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În susținerea opiniei enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție invocă și hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 03 martie 2009 în cazul Eugenia și Doina Duca contra Moldovei, în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reiterat că securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului autorității lucrului judecat, care instituie că nici o parte nu este în drept să solicite revizuirea unei hotărâri definitive și obligatorii întru obținerea unei reexaminări și unei noi soluții în cauză. Competența de revizuire a instanțelor superioare ar trebui să fie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare. Revizuirea nu ar trebui apreciată ca un recurs deghizat. O distanțare de la principiul respectiv este justificată doar atunci când este determinată de circumstanțe cu caracterele substanțiale și obligatorii.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, temeiurile invocate în cererea de revizuire nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 449 lit.b) și c) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. 270, art. 453 alin. (1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Ecaterina Pojoga, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Anatol Roșcovan împotriva Ecaterinei Pojoga (Roșcovan) cu privire la partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie a soților.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Ala Cobăneanu

Galina Stratulat

Dumitru Mardari

Mariana Pitic